

Stoi przed nami droga dług. 7000 mil do samego
serca Japonii od Pearl Harbour. Na całej tej
przestrzeni niema żadnych baz, wobec czego jedy-
nym wyjściem jest zaopatrywanie całej floty przez
transportowce. Jeśli chodzi o Pacyfik central.,
sytuacja przedstawia się podobnie. Zabezpieczenie
połączeń między USA. a Australią a Nową Zelandią
jest nieodzownym warunkiem powodzenia kampanii
na Pacyfiku. Pod względem baz Japończycy posiada-
ją nad nami niewątpliwą przewagę. W archipelagach
Karolinów, w rej. malajskim, w pozostałej im
jeszcze części archipelagu Marshall'a, a wreszcie
na wszystkich terenach, zdobytych w czasie wojny
posiadają baz bez liku. My ze swej strony musimy
przy pomocy statków zaopatrywać flotę w amunicję
i paliwo, jak również umożliwić naprawy okrętów.
Niedawno temu nasza flota woj. wykonała zadanie,
nie mające precedensu w dziejach wojny morackiej,
działając przez pełne dwa miesiące w odległości
6000 mil od swych baz i ani razu w tym okresie
nie zawijając do portu. Wynikają z tego dwa wnios-
ki : 1/ olbrzymie zapotrzebowanie floty USA. na
flotę handl. już obecnie , 2/ dalszy wzrost tego
zapotrzebowania w miarę tego, jak będziemy zbli-
żali się do Japonii. Wynika to z dwóch powodów :
a/ im bliżej będziemy Japonii, tym silniejsza bę-
dzie pozycja floty japon., której linje łączności
w odróżnieniu od naszych będą się stale skracać,
b/ im dalej będą musiały docierać nasze statki
zaopatr., tym mniej będą mogły zabierać na pokład.
Przy tym wszystkim należy jednak pamiętać, że
wzrasta zapotrzebowanie na flotę handl. również
i ze strony innych odcinków : musimy dostawiać
materiału do Birmy w związku z zarysowującą się
perspektywą ofensywy na Oceanie Indyjskim, musimy
dostarczać materiału Rosji i W. Brytanii, a wresz-
cie co najważniejsze, przygotowujemy się do inwazji
na Europę. Okazuje się stąd ścisła współzależność